

عنوان مقاله:

بررسی کارکرد مدیریت پرتفوی شرکت های سرمایه گذاری در بورس اوراق بهادار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین اقتصاد، مدیریت و حسابداری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمود ریسباف فکور - کارشناسی ارشد مدیریت مالی، دانشگاه هاتف، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

سرمایه گذارانی که نظریه نوین پرتفوی را پذیرفته اند بر این باورند حذریف بازار نیستند، بنابراین انواع گوناگونی از اوراق بهادار را نگهداری می نمایند تا بازده مورد انتظارشان با متوسط بازده بازار برابر شود و در نتیجه مجموعه ای متنوع از اوراق بهادار را نگهداری می کنند تا بتوانند به نرخ بازدهی مطلوب که نزدیک نرخ بازده بازار است، دست یابند. تعیین معیاری مناسب برای ارزیابی عملکرد شرکت های سرمایه گذاری یکی از مهم ترین مباحث امروزی در دانش مدیریت سرمایه گذاری است. در انتخاب معیارهای ارزیابی نمی توان یک پروژه سرمایه گذاری را تنها براساس بازدهی بالا و بدون توجه به ریسک آن انتخاب کرد. یافتن بهترین راه جهت بهینه سازی پرتفوی پس از انتشار مقاله مارکوویتز در سال 1952 همواره یکی از دغدغه های فعالان در صنعت مدیریت سرمایه گذاری بوده است. ورود مدل های ریاضی و پژوهش عملیاتی یکی از فعالیت هایی است که در دهه اخیر توانسته بهینه سازی پرتفوی را تحت تاثیر قرار دهد. یکی از روش های کنترل ریسک سرمایه گذاری، تشکیل پرتفوی بهینه سهام است. برای انتخاب پرتفوی بهینه سهام روش های گوناگونی وجود دارد. از جمله این روش ها در پژوهش حاضر مدل های مارکوویتز و ارزش در معرض خطر می باشند که مورد تحلیل و بررسی قرار گرفتند. پژوهش حاضر از منظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی می باشد. نتایج پژوهش نشان می دهد که مدیریت پرتفوی و انتخاب پرتفوی بهینه سهام در بازار سرمایه ایران از طریق مدل های مارکوویتز و ارزش در معرض خطر یکسان می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت پرتفوی، بورس اوراق بهادار، بازار سرمایه، مدل مارکوویتز، مدل ارزش در معرض خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1036334>

